

LEGE nr. 291 din 2 noiembrie 2007

privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 758 din 8 noiembrie 2007

Data intrării în vigoare 11-11-2007

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Prezenta lege constituie cadrul general privind condițiile în care forțele armate străine pot intra, staționa, desfășura operațiuni sau tranzita teritoriul României.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică în măsura în care tratatele ratificate de Parlamentul României nu dispun altfel.

Articolul 2

În sensul prezentei legi, următoarele expresii se definesc după cum urmează:

- a) forță armată străină înseamnă forța și componenta civilă, cu produsele militare, echipamentele și materialele din înzestrare, precum și cele pentru asigurarea sprijinului acestora, care aparțin unui stat străin sau care sunt sub comanda unei organizații internaționale, aflate pe teritoriul României pentru îndeplinirea unor misiuni oficiale;
- b) forță înseamnă personalul militar aparținând armatei unui stat străin sau care este sub comanda unei organizații internaționale, aflat pe teritoriul României în legătură cu îndatoririle oficiale;
- c) componentă civilă înseamnă personalul civil angajat de partea trimițătoare în folosul forței; nu fac parte din această categorie persoanele fără cetățenie, cetățenii români, precum și cetățenii străini rezidenți permanent în România;
- d) parte trimițătoare înseamnă statul căruia îi aparține forța armată străină sau organizația internațională sub egida căreia aceasta acționează;
- e) autorități militare ale părții trimițătoare înseamnă structurile sau persoanele părții trimițătoare care sunt împuternicite să aplice legile și reglementările acesteia cu privire la membrii forței armate străine;
- f) tranzit înseamnă trecerea forței armate străine dintr-o țară în alta prin teritoriul României, fără alte staționări decât cele necesare acestei activități;
- g) operațiuni înseamnă operații militare, exerciții, activități de instruire și ceremoniale;
- h) înțelegeri tehnice înseamnă documentele bi- sau multilaterale care, fără a crea sau modifica raporturi juridice de drept internațional public, stabilesc condițiile concrete în care forțele armate străine intră, staționează, desfășoară operațiuni sau tranzitează teritoriul României.

Capitolul II

Aprobarea intrării forțelor armate străine pe teritoriul României

Articolul 3

Înființarea pe teritoriul României a unor comandamente ori baze militare străine sau reprezentanțe militare ale unor organizații internaționale se face cu aprobarea Parlamentului.

Articolul 4

(1) Intrarea și staționarea forțelor armate străine în România sau tranzitarea teritoriului național de către acestea, în scopul pregătirii și/sau desfășurării de operații militare, potrivit angajamentelor asumate de România prin tratate internaționale, se aprobă de către Președintele României la propunerea primului-ministru, după consultarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Președintele României informează Parlamentul despre decizie, în termen de 5 zile de la luarea acesteia, iar dacă Parlamentul este în vacanță, de la începerea sesiunii ordinare sau extraordinare, după caz.

(2) În situația în care activitățile prevăzute la alin. (1) nu se execută în baza prevederilor unor tratate internaționale la care România este parte, Președintele României solicită încuviințarea Parlamentului.

(3) Guvernul informează președinții celor două Camere ale Parlamentului despre situația forțelor armate străine aflate pe teritoriul României, semestrial sau ori de câte ori este nevoie.

Articolul 5

(1) Intrarea și staționarea forțelor armate străine în România sau tranzitarea teritoriului național de către acestea, în scopul desfășurării de operațiuni, altele decât cele prevăzute la art. 4, se aprobă de:

a) ministrul apărării, la propunerea șefului Statului Major General, pentru forțele armate aparținând statelor membre NATO și Uniunii Europene, statelor membre ale Parteneriatului pentru Pace sau statelor cu care România a încheiat acorduri în domeniu, precum și tranzitul exclusiv al echipamentelor, materialelor și tehnicii militare;

b) Președintele României, la propunerea ministrului apărării, pentru alte situații decât cele prevăzute la lit. a).

(2) Ministrul apărării informează trimestrial Consiliul Suprem de Apărare a Țării despre aprobările date.

Articolul 6

Tranzitul aeronavelor și navelor aparținând forțelor armate străine sau care prestează servicii pentru acestea se desfășoară în condițiile stabilite prin înțelegeri tehnice și reglementări specifice traficului aerian și naval.

Articolul 7

(1) Ministerul Apărării colaborează cu alte autorități publice cu privire la activitățile legate de intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine.

(2) Colaborarea prevăzută la alin. (1) presupune informarea autorităților publice despre acțiunile respective și convenirea cu acestea a unor activități comune.

Articolul 8

(1) Condițiile concrete în care forțele armate străine intră, staționează, desfășoară operațiuni sau tranzitează teritoriul României, inclusiv aspectele de reciprocitate prevăzute de prezenta lege, se stabilesc prin înțelegeri tehnice încheiate de către Ministerul Apărării cu reprezentanții autorizați ai părții trimitătoare.

(2) Procedura încheierii înțelegerilor tehnice prevăzute la alin. (1) este stabilită prin hotărâre a Guvernului.

(3) La stabilirea condițiilor prevăzute la alin. (1), Ministerul Apărării va urmări respectarea obligațiilor asumate de România prin tratate și, în măsura în care acestea nu dispun altfel, prevederile legii române.

(4) În situația în care operațiunile desfășurate de forțele armate străine nu se execută în baza unor tratate internaționale, condițiile prevăzute la alin. (1) nu pot excede limitărilor stabilite prin prezenta lege și, dacă este cazul, prevederilor stabilite prin alte acte normative incidente în materie.

Capitolul III

Comisia interministerială pentru legătura cu forțele armate străine

Articolul 9

Pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei legi și a tratatelor referitoare la statutul forțelor armate străine pe teritoriul României se înființează Comisia interministerială pentru legătura cu forțele armate străine, denumită în continuare Comisia.

Articolul 10

(1) Comisia este formată din reprezentanți ai Ministerului Apărării, Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Economiei și Finanțelor, Ministerului Internelor și Reformei Administrative și ai altor instituții publice, după caz.

(2) Comisia are un secretariat tehnic permanent la Ministerul Apărării.

(3) Președinția Comisiei este asigurată de un secretar de stat din cadrul Ministerului Apărării.

(4) Modul de organizare și funcționare a Comisiei se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 11

Comisia are următoarele atribuții principale:

a) asigură coordonarea activității autorităților publice române în soluționarea tuturor aspectelor practice ivite în relațiile cu forțele armate străine aflate pe teritoriul României;

b) la cerere, asigură consultanță pentru încheierea înțelegerilor tehnice;

c) soluționează pe cale amiabilă, prin intermediul secretariatului tehnic permanent, potrivit legii, cererile de despăgubire pentru daunele cauzate de către membrii forței armate străine;

d) propune, dacă este cazul, inițierea unor acte normative în domeniu.

Capitolul IV

Intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României

Secțiunea 1

Condiții referitoare la intrarea sau ieșirea din România

Articolul 12

(1) Intrarea sau ieșirea din România a membrilor forței armatei străine este permisă în condițiile prevăzute de legislația română privitoare la regimul străinilor și de înțelegerile în vigoare între România și alte state, în privința

regimului călătoriilor cetățenilor. Solicitățile de viză de intrare în România pentru membrii forțelor armate străine ce urmează a desfășura operațiuni sau tranzita teritoriul României vor fi soluționate în regim de prioritate și gratuitate de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statului român în străinătate, după informarea prealabilă a Ministerului Afacerilor Externe. Pe durata desfășurării de operațiuni, membrii forțelor armate străine pot fi exceptați de la aplicarea reglementărilor referitoare la înregistrarea străinilor, pe bază de reciprocitate.

(2) În condiții de reciprocitate, unitățile și subunitățile forței armate străine, precum și mijloacele de transport ale acestora fac obiectul unui control sumar la frontieră, în condițiile legii. Ministerul Apărării va comunica, în timp util, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, respectiv Autorității Naționale a Vămirilor, datele despre sosirea acestora.

(3) Membrii forței armate străine și bunurile acestora, inclusiv mijloacele de transport, intră în România prin punctele pentru trecerea frontierei deschise traficului internațional, stabilite și comunicate din timp de către autoritățile române competente.

(4) Trecerea frontierei de stat a României se poate face și prin alte locuri, în condiții stabilite prin acorduri și înțelegeri tehnice între România și statele vecine, precum și prin aeroporturile care nu operează în regim de trafic internațional, cu aprobarea Ministerului Transporturilor, Ministerului Internelor și Reformei Administrative și a Autorității Naționale a Vămirilor, la solicitarea scrisă a Ministerului Apărării.

(5) În condiții de reciprocitate, la intrarea și ieșirea în/din România a forțelor armate străine, formalitățile vamale se îndeplinesc în procedură simplificată, stabilită prin ordin al conducătorului Autorității Naționale a Vămirilor.

(6) La trecerea frontierei de stat a României, ținuta militară este obligatorie pentru unitățile și subunitățile forței.

(7) Pe timpul desfășurării activităților în România, membrii forței pot purta și ținută civilă, în aceleași condiții ca și militarii români.

Articolul 13

(1) Membrii forței intră în România pe baza unui document de trecere a frontierei de stat acceptat de statul român și a ordinului de deplasare individual sau colectiv care să certifice statutul acestora.

(2) Componenta civilă, în funcție de cetățenia fiecărei persoane în parte, intră în România pe baza unui document de trecere a frontierei de stat, acceptat de statul român.

(3) Membrii forței armate străine se legitimează pe teritoriul României cu documentele pe baza cărora au fost îndreptățiți să treacă frontiera de stat.

(4) În cazul staționării pe perioade mai mari de 60 de zile, membrilor forței armate străine li se eliberează, de către Ministerul Apărării, cărți de identitate speciale. Formatul și condițiile de eliberare a acestora sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 14

(1) Echipamentele, materialele, mijloacele de transport, precum și alte bunuri mobile necesare pentru uzul forței armate străine pot fi scutite de la plata drepturilor de import, pe bază de reciprocitate.

(2) Pentru mărfurile introduse în regim vamal de admitere temporară și care nu mai sunt exportate din România, reprezentantul forței armate străine va depune la autoritatea vamală documentele pentru plasarea acestora sub regimul de punere în liberă circulație.

(3) Orice alte bunuri, în afara celor destinate uzului exclusiv al forței armate străine, sunt supuse regimului vamal aplicabil persoanelor fizice, atât la introducerea, cât și la scoaterea acestora din România.

Secțiunea a 2-a

Autovehicule, nave și aeronave

Articolul 15

(1) Autovehiculele militare ale părții trimițătoare pot trece frontiera de stat și pot circula pe drumurile publice dacă îndeplinesc condițiile pentru a fi admise în circulația internațională, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale la care România este parte.

(2) Autovehiculele care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) pot circula pe drumurile publice cu avizul structurilor de resort din cadrul Ministerului Transporturilor și ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative, la cererea scrisă a Ministerului Apărării, eliberat în termen de 15 zile de la data solicitării.

(3) Dacă masa totală pe axe și/sau dimensiunile depășesc limitele stabilite prin legislația română, deplasarea se face pe bază de autorizație specială de transport, eliberată de administratorul drumului, fără plata tarifelor aferente, în condițiile stabilite de acesta.

(4) Emiterea autorizației prevăzute la alin. (3) se realizează numai în baza informării de către Ministerul Apărării a administratorului drumului cu privire la efectuarea transportului.

(5) Autovehiculele menționate în prezentul articol vor fi prevăzute, pe lângă numerele de înmatriculare, cu un semn distinctiv al apartenenței statale.

Articolul 16

Dacă pentru folosirea drumurilor publice sunt stabilite taxe, forța armată străină poate solicita, prin intermediul Ministerului Apărării, scutirea de la plata acestora, pe principiul reciprocității.

Articolul 17

(1) Navele aparținând forței armate străine aflate în misiune, care folosesc porturile românești, pot beneficia, potrivit înțelegerilor tehnice, de facilitățile acordate navelor militare românești.

(2) Plata pentru serviciile și materialele asigurate unei nave se efectuează în condițiile stabilite prin înțelegeri tehnice.

Articolul 18

Aeronavele aparținând forței armate străine pot fi scutite de la plata tarifelor, taxelor și redevențelor stabilite pentru utilizarea facilităților aeroportuare, în condițiile legii.

Articolul 19

Aeronavele forței armate străine pot folosi în situație de avarie aeroporturile civile, cu permisiunea autorităților militare și civile competente.

Articolul 20

(1) Pentru circulația cu autovehicule de serviciu, nave și aeronave, încheierea asigurărilor de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente este facultativă.

(2) În cazul producerii unor daune, solicitarea pretențiilor se va efectua, în lipsa asigurărilor prevăzute la alin. (1), în conformitate cu prevederile secțiunii a 10-a din prezentul capitol.

Articolul 21

Documentele emise de către autoritățile competente ale părții trimițătoare care permit deținătorilor să conducă vehicule, nave sau aeronave sau să utilizeze echipament militar sunt recunoscute ca valabile și pe teritoriul României.

Secțiunea a 3-a Deplasarea

Articolul 22

(1) Structurile specializate din cadrul Ministerului Apărării sunt abilitate să planifice, să coordoneze, să controleze și să monitorizeze deplasările de trupe, echipamente militare și materiale aparținând forțelor armate străine, pe căile de comunicație feroviare, rutiere, aeriene și navale, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Ministerul Apărării comunică autorităților competente, instituțiilor și operatorilor economici interesați cererile forței armate străine privind deplasarea și operarea autovehiculelor, navelor, aeronavelor și echipamentelor militare și asigură aranjamentele necesare.

(3) Detaliile deplasării forței armatei străine pe teritoriul României, inclusiv traseele care vor fi urmate, precum și serviciile și/sau echipamentele solicitate și puse la dispoziție vor fi stabilite prin înțelegeri tehnice încheiate anterior executării deplasării.

(4) Documentele și termenele în care partea trimițătoare sau autoritățile militare ale forței armate străine pot solicita autorizarea și sprijinul pentru efectuarea deplasării se stabilesc prin ordin al ministrului apărării.

(5) Ministerul Apărării asigură executarea pazei și/sau a însoțirii pe teritoriul României a transporturilor de produse militare.

Secțiunea a 4-a Armament, echipamente și tehnică de luptă

Articolul 23

Membrii forței pot deține și purta armamentul și muniția necesare îndeplinirii misiunilor, dacă sunt autorizați prin ordinul primit, potrivit prevederilor stabilite prin reglementările specifice ale statului trimițător, cu respectarea legislației române și a înțelegerilor tehnice încheiate.

Articolul 24

(1) Condițiile și termenele în care partea trimițătoare trebuie să trimită, înaintea sosirii pe teritoriul României, listele cu armament și tehnică de luptă se stabilesc prin ordin al ministrului apărării.

(2) Operațiunile de export, punere în liberă circulație, admitere temporară, tranzitul și transbordările de produse militare care intră în compunerea forțelor armate străine ale statelor care nu sunt membre NATO se execută pe baza aprobării autorităților publice abilitate potrivit legii, cu permis pentru operațiuni necomerciale, de tranzit și de transbordare eliberat de autoritățile competente.

(3) Operațiunile de scoatere sau introducere, în regim definitiv ori temporar, tranzitul și transbordările de produse militare care intră în compunerea forțelor armate străine ale statelor membre NATO se exceptează de la prevederile legislației române referitoare la regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare.

Secțiunea a 5-a

Comunicații

Articolul 25

(1) Solicitățile în domeniul comunicațiilor ale forțelor armate străine care acționează pe teritoriul României sunt soluționate pe baza legislației în vigoare, aplicabile armatei României.

(2) Forța armată străină poate utiliza pe teritoriul României, în condițiile legii, mijloacele și instalațiile proprii de comunicații, precum și spectrul radioelectronic, pe baza aprobărilor autorității competente române, solicitate prin Ministerul Apărării.

(3) Forța armată străină poate solicita, prin Ministerul Apărării, acces la serviciile publice de poștă și telecomunicații, la aceleași tarife aplicate Ministerului Apărării.

(4) Alocarea benzilor de frecvențe, precum și asignarea efectivă a frecvențelor necesare se fac din spectrul radioelectronic cu statut guvernamental alocat pentru apărare națională, așa cum este prevăzut în Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvențe în vigoare. Alocarea unor benzi de frecvențe, precum și asignarea efectivă a unor frecvențe, în afara spectrului radioelectronic menționat se fac prin intermediul organelor competente din Ministerul Apărării, în conformitate cu legislația română privind procedura de licențiere a utilizării frecvențelor, precum și a tarifării acestora.

Secțiunea a 6-a

Asistența medicală și de sănătate publică

Articolul 26

La intrarea pe teritoriul României, autoritățile române, după o notificare prealabilă, solicită părții trimițătoare un document medical, emis de autoritățile medicale ale părții trimițătoare, prin care să se confirme că membrii forței armate străine nu suferă de boli transmisibile și nu vin din zone cu focare epidemice în evoluție.

Articolul 27

(1) Ministerul Apărării, prin rețeaua sanitară proprie, are obligația să supravegheze și să controleze bolile transmisibile depistate de unitățile proprii.

(2) Structurile din rețeaua sanitară proprie Ministerului Apărării vor comunica direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, toate evenimentele legate de bolile transmisibile care pot constitui risc pentru sănătatea publică.

(3) Direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, colaborează cu structurile de specialitate ale Ministerului Apărării pentru supravegherea, controlul și stoparea eventualelor evenimente epidemiologice pe teritoriul de responsabilitate.

Articolul 28

(1) Serviciile medicale se acordă membrilor forței armate străine, conform legii, contra cost sau cu rambursarea ulterioară, în cursul anului financiar respectiv, potrivit înțelegerilor tehnice dintre părți.

(2) Pentru acordarea serviciilor prevăzute la alin. (1), autoritățile militare ale forței armate străine pot încheia contracte direct cu furnizorii de servicii medicale.

(3) În cazul solicitării de asistență medicală de urgență, membrii forței armate străine pot primi, pe bază de reciprocitate, asistență necesară în unități medicale militare sau civile locale.

(4) Serviciile medicale de urgență în unitățile medicale militare se efectuează gratuit. Plata serviciilor medicale acordate după rezolvarea urgenței se suportă de către partea trimițătoare, în cursul exercițiului bugetar respectiv.

Articolul 29

(1) Autoritățile militare ale părții trimițătoare au dreptul și obligația de a dispune de corpul unui membru al forțelor sale armate decedat în România, precum și de bunurile sale proprietate personală.

(2) În condiții de reciprocitate, nu vor fi efectuate autopsii asupra membrilor forțelor armate străine decedați în România fără acordul scris al autorităților militare ale părții trimițătoare.

Secțiunea a 7-a

Protecția mediului

Articolul 30

(1) Pe timpul activităților desfășurate pe teritoriul României, membrii forței armate străine sunt obligați să respecte și să aplice prevederile legislației române referitoare la protecția mediului înconjurător.

(2) În cazul în care forța armată străină urmează să desfășoare activități pentru care se cere aviz de mediu, acesta se obține prin intermediul Ministerului Apărării.

Articolul 31

Membrii forței armate străine sunt obligați să ia toate măsurile pentru evitarea unor accidente ecologice.

Secțiunea a 8-a Facilități oferite de către Ministerul Apărării

Articolul 32

(1) În cadrul activităților specifice, Ministerul Apărării poate pune la dispoziția forțelor armate străine, gratuit sau contra cost, după caz, poligoane, terenuri, clădiri, tehnică, armament, echipamente și materiale, precum și alte bunuri și elemente de infrastructură din patrimoniul propriu. Folosința exclusivă a acestora de către forțele armate străine pentru o perioadă mai mare de 6 luni se face cu aprobarea Guvernului.

(2) Pentru bunurile și serviciile prevăzute la alin. (1) puse la dispoziție contra cost de către Ministerul Apărării, cu excepția cazurilor când prin tratate se prevede altfel, plata se efectuează în numerar și/sau prin virament.

(3) Pentru asigurarea desfășurării activităților, forța armată străină, pe bază de reciprocitate, poate achiziționa bunuri și servicii în aceleași condiții în care acestea sunt achiziționate de Ministerul Apărării.

(4) Selecționarea ofertanților este de competența autorităților militare ale părții trimițătoare.

Secțiunea a 9-a Forța de muncă

Articolul 33

Forța armată străină poate angaja în serviciul său personal din rândul populației civile locale, în condițiile prevăzute de legislația română privind încadrarea în muncă, salarizarea și securitatea socială.

Secțiunea a 10-a Daune/pretenții

Articolul 34

(1) Statul român poate renunța, în condiții de reciprocitate, la orice pretenții împotriva părții trimițătoare pentru pagube produse asupra oricărei proprietăți care îi aparține și care se află în administrarea Ministerului Apărării, dacă paguba a fost produsă:

a) de un membru al forței armate străine în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu;

b) în urma utilizării unui vehicul, a unei nave sau aeronave care aparține părții trimițătoare și este folosită de forța armată străină a acesteia, cu condiția ca vehiculul, nava sau aeronava care a produs paguba să fie utilizată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ori ca paguba să fi fost provocată unei proprietăți utilizate în același scop.

(2) Statul român poate renunța, în condiții de reciprocitate, la pretențiile care decurg din operațiunile de salvare maritimă, dacă nava sau încărcătura aparține părții trimițătoare și a fost utilizată de forța armată străină pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Articolul 35

În condiții de reciprocitate, statul român renunță la orice pretenții față de partea trimițătoare pentru rănirea sau decesul unui membru al forțelor armate române, dacă acesta a acționat în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu.

Articolul 36

(1) Persoanele fizice și juridice pot pretinde despăgubiri în urma daunelor cauzate lor de membrii forței armate străine.

(2) Petentul prezintă pretențiile sale secretariatului tehnic permanent al Comisiei, care propune ministrului apărării constituirea unui grup pentru daune, în componența căruia intră specialiști din domeniile interesate.

Articolul 37

(1) În termen de 60 de zile de la depunerea cererii de despăgubire, grupul pentru daune analizează cererea, luând în considerare toate cauzele care au dus la producerea daunelor, și întocmește un act de constatare în care stabilește nivelul despăgubirilor. La lucrările grupului pentru daune participă petentul și pot fi invitați și reprezentanți ai forței armate străine. Pe baza actului de constatare, ministrul apărării ia decizia referitoare la plata despăgubirii.

(2) În cazul prejudiciului cauzat unei persoane ca urmare a implicării unui membru al părții trimițătoare într-un accident de circulație, limita despăgubirilor nu poate fi mai mică decât cea stabilită prin legislația română.

(3) Cu excepția cauzelor în care tratatele prevăd altă procedură, despăgubirea este plătită petentului de către Ministerul Apărării, care se adresează autorităților militare ale părții trimițătoare pentru recuperarea costurilor suportate.

(4) Cu sumele recuperate în cursul aceluiași an bugetar se reconstituie plățile de casă efectuate, iar sumele recuperate în anii următori celui în care au fost efectuate plățile se virează ca venit la bugetul de stat.

(5) În cazul în care nu este de acord cu nivelul despăgubirilor stabilite prin decizia ministrului apărării, petentul se poate adresa instanțelor de judecată. Valoarea despăgubirii stabilită de instanță este obligatorie și se va plăti în condițiile prevăzute la alin. (3).

Articolul 38

În condiții de reciprocitate, membrii forței armate străine nu vor face obiectul niciunor măsuri de executare silită a hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva lor în România, într-o problemă decurgând din îndeplinirea îndatoririlor oficiale.

Secțiunea a 11-a Jurisdicție

Articolul 39

(1) Pe timpul cât se află pe teritoriul României, membrii forței armate străine sunt obligați să respecte legislația română, precum și principiile general recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Membrii forței armate străine nu pot organiza sau finanța pe teritoriul României partide politice sau grupări similare acestora și nu pot organiza sau participa la manifestații ori întruniri care aduc atingere ordinii publice sau securității naționale a României.

Articolul 40

Dacă, potrivit tratatelor ratificate de Parlamentul României, determinarea jurisdicției penale depinde de stabilirea faptului că prezumtiva infracțiune este rezultatul unei acțiuni sau a unei omisiuni în timpul exercitării îndatoririlor oficiale, certificatul emis de autoritățile militare ale părții trimițătoare va fi considerat ca o dovadă suficientă a faptei.

Articolul 41

(1) Membriilor forței armate străine li se aplică aceleași norme ca și cetățenilor români, atât pentru acțiunea penală, cât și pentru cea civilă, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Competența de urmărire penală și de judecată aparține instanțelor de judecată civile române și parchetelor de pe lângă acestea, potrivit legii.

Articolul 42

Pentru faptele care constituie contravenții și care nu atrag competența de jurisdicție a autorităților militare ale statului trimițător membrii forței armate străine răspund în aceleași condiții ca și cetățenii români.

Articolul 43

(1) În situațiile în care tratatele la care România este parte prevăd posibilitatea renunțării la jurisdicție, renunțarea la exercitarea jurisdicției într-un anumit caz, ca urmare a cererii formulate în acest sens de către autoritățile militare competente ale statului trimițător, se face de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin ordonanță motivată.

(2) Renunțarea la jurisdicție nu poate interveni pentru infracțiunile săvârșite împotriva cetățenilor români sau a celor care au reședința obișnuită pe teritoriul României, care au avut ca urmare moartea victimei, ori pentru alte infracțiuni săvârșite împotriva persoanei, de o gravitate deosebită.

Articolul 44

(1) În cazul infracțiunilor săvârșite de către membrii forței armate străine, urmărirea penală se desfășoară de către procuror.

(2) Documentele ce urmează a fi folosite la soluționarea cauzelor de către autoritățile judiciare ale statului trimițător vor fi transmise Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru a fi comunicate organelor de cercetare penală ale statului trimițător.

Articolul 45

(1) Un membru al forței armate străine poate fi reținut, conform procedurii de drept comun, cel mult 24 de ore, cu notificarea imediată a autorității militare a părții trimițătoare.

(2) Dacă autoritatea militară a statului trimițător nu solicită, motivat temeinic, în termen de 24 de ore de la notificare, preluarea în custodie a persoanei respective, instanța poate dispune, față de membrul forței armate ale statului trimițător, luarea măsurii arestării preventive. Dispozițiile Codului de procedură penală privind luarea, prelungirea, revocarea și încetarea măsurii arestării preventive se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă autoritatea militară a statului trimițător a primit notificarea prevăzută la alin. (1), iar împotriva membrului forței armate a statului respectiv nu s-a luat măsura arestării preventive, aceasta are obligația de a asigura menținerea în custodie a persoanei respective și prezentarea acesteia în fața autorităților judiciare române, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Articolul 46

(1) Autoritățile militare ale statului trimițător au obligația să notifice Ministerului Justiției, în termen de 24 de ore de la data săvârșirii, orice faptă care întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni săvârșite de către un membru al forțelor armate proprii, indiferent dacă fapta a fost comisă în interiorul ori în afara facilităților ori a zonelor stabilite.

(2) Ministerul Justiției încunoștințează de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea luării măsurilor care se impun potrivit legii.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică chiar dacă organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu ori au fost sesizate pe altă cale.

Articolul 47

În cazul în care o infracțiune este comisă de mai mulți membri ai forței armate străine împreună cu cetățeni români, procurorul va putea dispune și disjungerea cauzei, astfel încât urmărirea penală și judecata să se facă separat, de către autoritățile statului trimițător și, respectiv, de autoritățile judiciare române.

Articolul 48

Autoritățile militare ale părții trimițătoare și autoritățile judiciare române își acordă sprijin reciproc pentru efectuarea investigațiilor, strângerea probelor, inclusiv în sechestrarea și, atunci când este cazul, predarea obiectelor ce au legătură cu infracțiunea.

Articolul 49

După rămânerea definitivă a unei sentințe prin care se dispune o pedeapsă privativă de libertate, autoritățile competente ale statului trimițător, condamnatul sau familia acestuia pot solicita transferul executării pedepsei în țara de origine, cu respectarea condițiilor prevăzute de legea română.

Articolul 50

Organele de urmărire penală sau instanțele de judecată pot solicita informații ori opinii Comisiei, menite să clarifice circumstanțele de fapt în care s-au comis faptele de către membrii forțelor armate străine sau alte aspecte de natură să contribuie la soluționarea cauzei.

Secțiunea a 12-a Securitate

Articolul 51

(1) Autoritățile competente române vor manifesta diligența necesară pentru a se asigura că securitatea forței armate străine nu este amenințată de nicio persoană sau grup de persoane care încearcă să pătrundă în zona de dislocare ori care tulbură ordinea și liniștea publică în imediata apropiere a acesteia.

(2) În vederea asigurării securității forței armate străine, Ministerul Apărării, în colaborare cu autoritățile competente, poate lua măsuri de delimitare și protecție, cu mijloace specifice, a zonelor de dispunere.

Articolul 52

Ministerul Apărării pune la dispoziție autorităților competente date referitoare la forța armată străină, pentru ca acestea să poată lua măsurile necesare de protecție, atât pe timpul deplasării, cât și în zona de dislocare a forței armate străine.

Articolul 53

(1) Forța armată străină, în baza reglementărilor și înțelegerilor tehnice încheiate, își poate lua, în cadrul perimetrelor proprii, măsuri pentru paza bunurilor și menținerea ordinii și siguranței.

(2) În afara perimetrelor, asigurarea pazei și securității se realizează numai împreună cu organele specializate din sistemul apărării, ordinii publice și securității naționale.

(3) Solicitățile părții trimițătoare privind securitatea circulației, protecția personalului, tehnicii militare, echipamentului, proprietății, precum și a documentelor și informațiilor fac obiectul unor înțelegeri tehnice cu autoritățile române competente.

Capitolul V Dispoziții finale

Articolul 54

(1) Ministerul Apărării prevede în bugetul propriu fondurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin prin prezenta lege, Ministerul Apărării și celelalte autorități publice pot încheia protocoale de cooperare.

Articolul 55

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă [art. 5 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 7 iulie 1994, cu modificările ulterioare, și [Legea nr. 61/2000](#) pentru aplicarea Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la statutul forțelor lor, încheiat la Bruxelles la 19 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 28 aprilie 2000.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 2 noiembrie 2007.

Nr. 291.
